

Хто б не йшов і хто б не їхав
По дорогах кременистих
Через прикарпатські села, —
Всіх вітають словом тут.

Вам поклониться дитина,
І дідусь сивоголовий
-Скине шапку перед вами —
Чи знайомі ви, чи ні.

Ось мене стрічає жінка —
Сиві, як повісмо, коси
З-під хустини виглядають, —
Каже "слава Йсу" мені.

Не дивуюсь — я так само
Теж вітав усіх прохожих.
Перший раз в п'ятнадцять років
Людам "добрий день" сказав.

У кептариках біленьких
Школярі ідуть зі школи,
Діти йдуть мені назустріч,
Кажуть "добрий день" мені.

Не дивуюсь я, радію,
Сльози радості втираю.
— Добрий день, мій рідний краю,
— Вольний, добрий день тобі!

Хто б не йшов і хто б не їхав
По дорогах кременистих
Через прикарпатські села, —
Всіх вітають словом тут.

Вам поклониться дитина,
І дідусь сивоголовий
-Скине шапку перед вами —
Чи знайомі ви, чи ні.

Ось мене стрічає жінка —
Сиві, як повісмо, коси
З-під хустини виглядають, —
Каже "слава Йсу" мені.

Не дивуюсь — я так само
Теж вітав усіх прохожих.
Перший раз в п'ятнадцять років
Людам "добрий день" сказав.

У кептариках біленьких
Школярі ідуть зі школи,
Діти йдуть мені назустріч,
Кажуть "добрий день" мені.

Не дивуюсь я, радію,
Сльози радості втираю.
— Добрий день, мій рідний краю,
— Вольний, добрий день тобі!